

Kako se gradi cesta Maribor—Fram? Na cesti Maribor—Fram je sedaj zaposlenih 350 delavcev, dosežani izdatki pa znašajo 700.000 din. Dela se na petih mestih. Na prvem odseku med Framom in Slivnico se gradi večji nasip, podporni zid, ter se razširjajo mostovi. Med Slivnico in Hočami se pri Čreti gradi zaradi preložitve ceste velik nasip, delajo dva nova objekta, eden pa se razširja. V Bohovi se vršijo dela pri razširitvi dveh propustov, dviga se cestni nasip ter se razširja namakalni jarek. Na Tézem so dela že tako napredovala, da bo to jesen končana podlaga do Betnavske ceste ter se bo najbrž že letos izvršilo tlakovanje. — Režijskemu odboru primanjkuje tehničnih strokovnjakov, saj ima le štiri strokovnjake, potreboval bi jih pa sedem, r. d. tega, ker se mora sprosti pravljati stari načrt ceste, predviden na 8 m širine, dočim je gradbeno ministrstvo odredilo 9 m široko cesto. Poleg tega je bilo mnogo članov režijskega odbora ravno takrat, ko bi se moralo začeti z delom, na orožnih vajah. Tudi prvotni načrti ravnih železnih mostov se morajo po odredbi gradbenega ministrstva spremeniti v obokane mostove iz železobetona. Veliko oviro predstavlja vprašanje vzdrževanje prometa na cesti. Primanjkuje tudi prevoznih sredstev za dovoz potrebnega materiala, poleg tega pa manjka še izvežbanih delavcev. Poleg vseh naštetih težav dela vseno hitro napredujejo in bodo letos napravljeni že vsi objekti, večji nasipi, tako da bo cesta do pomladi pripravljena za napravo gornjega tlaka iz betona in granitnih kock, kar pa bodo prevzeli zasebni podjetniki. 7 km ceste bo betonirane, 3 km pa tlakovane z granitnimi kockami. Seveda je vse delo odvisno tudi od vremena.

Živahno delovanje mariborskih gasilcev. V Mariboru se vežba na posebnem gasilskem tečaju na Koroški c. 12 nad 100 Mariborčanov. Med njimi so številni ugledni Mariborčani, kot industrijci, trgovci, uradniki, obrtniki, kakor tudi pripadniki delavskih slojev. Tečajniki so obvezniki tako zvane »pomožne vojske«, ki je bila nedavno pri nas vpeljana. Na tečaju opravljajo obvezniki zanimive, precej naporne vežbe.

Nov potreben most v Pesnici. Od Sv. Marjete niže Ptujja poročajo: V Zamušanih pri Sv. Marjeti niže Ptujja grade v polnem teku nov betoniran most čez Pesnico. Stari leseni most je že odslužil in je ogrožal promet s težkimi vozili. Ker teče tod državna in mednarodna cesta, je bilo nujno potrebno, da so končno pričeli z gradnjo novega mostu. Obenem bodo odpravili na tem mestu oster in nepregleden ovinek ter zgradili del nove ceste, ki bo tekla nekoliko niže Pesnice. Tako bo državna cesta tu izravnana v precejšnji daljavi.

Jabolčna mladika v cvetju. Na Dobravi 24 pri Podlunšku v okolici Slov. Konjic je pregledoval hišni gospodar zadnje dni svoj sadonosnik. Iz sadonosnika je prinesel domačim pokazat sveže poglano jabolčno mladiko, na kateri je bilo precej cvetja in eno kot oreh debelo jabolko. Naročnica našega lista Stanislava Podlunšek je poslala uredništvu lepo razvit jabolčni cvet z omenjene mladike, ki se je tako bujno razcvetela pozno na jesen.

Lov na divje svinje. Divje svinje so se neverjetno razmnožile po spodnjih krajih in delajo na poljih ogromno škodo. Da bodo te škodljivce vsaj nekoliko razredčili ali vsaj vznemirili, je določen uradni pogon na to divjad. V nedeljo, 10. novembra, v primeru slabega vremena pa 17. novembra bo uradni pogon na divje svinje v loviških kozjanskih in pilštanskih občini. Sestanek lovcev bo ob 7 zjutraj v Lesičnem pri Pilštanju. Za vodjo lova je določen trgovec Ivan Veršec iz Podčetrčka, za njegovega pomočnika pa gozdni čuvaj Fran Valant iz Pilštanja. Lovci so vabljeni, da se udeležijo lova.

Zadnji slovenski vojak iz bitke pri Kustoci umrl v Ljubljani. V Ljubljani je umrl v starosti 94 let Janez Korček, zadnji Slovenec iz bitke pri Kustoci leta 1866. Rajni se je rodil leta 1846. v okolici Vrhnike. Ko je odslužil vojake, se je pečal z lesno trgovino in gostilniško obrtjo.

Sanatorij v Mariboru: Tyrševa ulica 19, tel. št. 23-58, je najmoderneje urejen za operacije. Enteroklinar za izpiranje debelega črevesa! Vodja specialist kirurg dr. Černič.

Požari

Velik nočni ogenj je izbruhnil iz nepojasnjenega vzroka na Janževem vrhu pri Selnici ob Dravi v gospodarskem posloju posestnika Alojza Šerbinek. Od poslopja, ki je pogorelo, se je razširil ogenj še na sosednje skladišče lesa, ki je tudi vpepeljeno. Uničene so precejšnje zaloge krme, šest voz, težek tovorni avto ter mnogo drv. Gasilci so se morali omejiti pri gašenju na obrambo sosednjih poslopij. Škodo cenijo na četrtilijona dinarjev.

V Selnici ob Muri se je pojavil rdeči petelin v gospodarskem posloju Bogomira Gornika. Šentiljski gasilci so oteli hišo in preprečili, da se požar ni razširil. Pogorelec je oškodovan za 50.000 din, zavarovan pa je bil le za 8000 din.

Podtaknjen nočni požar je vpepelil gospodarsko poslopje posestnika Antona Šternana iz Pavlove pri Ormožu. Zgorela je tudi krma in več poljedelskih strojev. Škoda znaša 50.000 din. — Naslednjo noč je zgorelo gospodarsko poslopje posestnika Ivana Petka na Hardeku, ki je sosedna vas Pavlovec. Petek je oškodovan za 35.000 din. Pri obeh posestnikih gre za istega požigalca. Rogorela sta zelo hudo prizadeta, ker sta bili poslopji nizko zavarovani.

V Zg. Bistrici pri Slov. Bistrici je zgorela 30.000 din vredna žaga posestnika Leopolda Gregoriča. Zavarovalnica je komaj polovična.

V Misljnu so zgoreli hlevi veleposestnika Arturja Pergerja in stanovanjsko poslopje, v katerem je prebivalo šest delavskih družin. Požar je bil podtaknjen iz maščevanja, ker so mlademu snubcu prepovedali stik z 19 letnim delavskim dekletom, ki je prebivalo v požganem posloju.

Dne 10. oktobra je ponoči nenadoma začelo goreti v Fokovcih v Prekmurju pri posestnici Karolini Lajnsček. Ker je bila shramba za seno lešena, jo je ogenj v kratkem času vpepelil, kljub prizadevanju gasilcev, da bi požar omejili. Škoda znaša okrog 30.000 din, zavarovalnica pa znaša manj. Vzrok požara še ni znan.

V nastopu prvega mraka je začelo v Šalovcih v Prekmurju goreti gospodarsko poslopje posestnika Štefana Matuša. Zgorelo je mnogo sena, gospodarskega orodja in polno drugih stvari. Da se požar ni razširil na sosednja poslopja, gre zahvala požrtvovalnim gasilcem, ki so bili štiri ure s svojimi motorji na delu. Poslopje je bilo zavarovano za 4000 din, škode pa je nad 50.000 din.

Tihotapei ob 40 kg saharina. V Gradišču pri Sv. Duhu na Ostrém vrhu ob severni meji so naletili graničarji v noči na skupino tihotapcev, ki je nosila nahrbtnike. Ko so bili švercarji pozvani na stoj, so se spustili v beg. Dva sta odvrгла nahrbtnika, da bi laže ubežala. Graničarji so pobrali odvrženo breme in našli 40 kg saharina. Na mestu najdbe odvrženih nahrbtnikov sta se pojavila naslednjega dne tihotapca Ladislav Lavrenčič iz Vurberga pri Ptujju in Rudolf Lep iz Gradišča, občina Selnica ob Dravi. Prijeta tajita, da bi bila v kakšni zvezi z zaplenjenim saharinom.

Kaj vse povzroči preobilo zaužita pijača? K Sv. Ani v Slovenskih gorah so se natepli iz sosednjih župnij razgrajči in pretepači, ki so v pijanem stanju povzročili med miroljubnimi ljudmi pravi pokolj in so počenjali divjaštva, nad katerimi se bodo še dolgo časa zgražale Slovenske gorice. Divjaki so vlomili v neko viničarijo in so se oborožili s sekirami. Do glavnega navala podivjanih fantov je prišlo, ko so bile končane večernice. Kot žrtev teh surovin je obležal mrtev 28 letni Anton Bračko, ki je prišel slučajno k Sv. Ani, da bi dobil tamkaj odrezke šip, katere je hotel porabiti doma. Pijanci so ga napadli s sekirami in so mu presekali stegno tako, da je izkruvel. 18 letnega Janeza Šobra, ki je prihajal iz cerkve od večernic, so zabodli z nožem v hrbet in so ga morali odpeljati v mariborsko bolnišnico. Ranjeni so bili še Franc Vodenik, Jožef Lampl in Kavčič, ki so pa ostali v domači oskrbi. Šele proti večeru, ko se je banda kakih 15 razgrajčev porazgubila, so prišli orožniki iz oddaljenega šent Lenarta in so nekaj od teh divjačin zaprli.

Bodoče matere morajo paziti, da se izognejo vsaki lenivi prebavi, posebno zaprtju, z uporabo naravnih »Franz-Josefovih« grenke vode. »Franz-Josefova« voda se lahko zavziva in učinkuje že po kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Reg. po min. soc. pol. in a. zdr. S-br. 15.485, 25. V. 35.

»To je najboljši zemljevid na svetu,« je pripomnil. »Če ima katera vas samo tri hiše, je že zaznamovana. Poglejva torej!«

Mož se je že potil od iskanja, toda Rotenburga ni našel. Nazadnje je izjavil:

»Prisežem na to, da v Nevadi ni nikakega Rotenburga!«

Marija je spet sedla. Robin pa je telefoniral svojemu tovarišu v sosednem mestu. Tudi tam niso vedeli za Rotenburg.

Marije se je polasčala žalost. Robin pa je spet imel precej dela. Tako so minevale ure.

Okrog enajstih se je prikazal Indijanec na pragu. Marija je kar oživila, ko ga je zagledala. Tujec je pozdravil in vprašal:

»Je denar prišel nazaj?«

»Ne,« je odvrnil Robin.

Nato je pokazal na Marijo in nadaljeval:

»To je tista dama, kateri si bil poslal denar. Govoriti hoče s teboj.«

Indijanec je šele zdaj opazil Marijo. Nasmehnil se je, stopil pred njo in se globoko priklonil:

»Ti si Marija Linscott?«

»Da,« je prikimala Marija.

Iz torbice je potegnila ovitek, ki ga je bila prej pokazala Robinu. Indijanec ga je dolgo ogledoval. Potem

je pogledal skozi okno na ulico, nazadnje se je spet ozrl na Marijo. Vrnil ji je ovitek in je hotel oditi.

Marija je skočila za njim, ga zgrabila za roko in zadržala. Bala se je, da ji bo Indijanec ušel, ne da bi ji pojasnil zagonetko. Obupno ga je pogledala in prosila:

»Poglej, kako pismo sem dobila!«

Pri tem je potegnila pismo iz ovitka. To pismo je bilo zanjo velikega pomena. Po pisavi se je dalo sklepati, da je moral biti pisec zelo star. Vsebina pisma je bila naslednja:

»Draga gospodična Linscott! V časopisu sem čital obvestilo, da se je izgubila listina, s katero je vlada priznala Vašemu dedu Abrahamu Linscottu lastninsko pravico do Rajskega dola. Vknjižba se je bila izvršila v mestu Rotenburg. Tam Vam lahko dajo prepis. Iz Hilla potujte na konju. Morda nimate dovolj denarja, zato Vam pošiljam dve sto dolarjev. — Lavrencij Mylke.«

Indijančeve oči so nekaj časa blodile po papirju, potem pa je naredil nekam obupno kretnjo.

»Ta človek ne zna čitati,« je pripomnil Robin.

Marija je žalostno pogledala Indijanca.

»Ne znaš čitati?«

Mož je stresel z glavo.

»Toda človeka, ki je denar poslal, moraš poznati.

Kdo je ta Lavrencij Mylke?«

vačni knjigoljub uvrstil kar 11 njegovih knjig v to zbirko.

Telesna velikost in hrana. V skandinavskih deželah so v zadnjih letih proučevali telesno velikost povprečno na 20 letnih vojnih obveznikih. Telesna višina obveznikov je po statistikah iz l. 1915 do 1938 stalno naraščala, in sicer na švedskem od 1718 do 1742 mm, na norveškem od 1706 do 1736 mm, na danskem od 1688 do 1712 mm. V tem času je bilo opaziti zastoj le v letih od 1930 do 1933, torej v dobi gospodarske krize, medtem ko se je krivulja v naslednjih letih spet strmo dvigala. Iz števil je razvidno, da je telesna višina neposredno v zvezi z načinom prehrane. Razlika je največja na norveškem, kjer je bila pre-

Ponarejeni kovanci v Ptuj in okolici. V ptujskem mestu in po okolici je zopet pričel krožiti ponarejen kovani denar, in sicer 10 dinarski kovanci, ki se jih na prvi pogled opazi, da so ponarejeni, in pa 20 dinarski kovanci, kateri so prav dobro ponarejeni in se razlikujejo od pravih edino po zvoku. Prebivalstvo se opozarja, da vsako sprejeto potvorbo takoj prijavi oblastvom.

Mladoten nepridiprav. 16 letni kočarski sin B. I. od Sv. Barbare v Haložah se je natepel v Novo vas pri Ptuj k posestniku Francu Plohu ob času, ko so bili odrasli domači na polju. Od štiri letnega fantka je izvalil kluč, odprl stanovanje in je ukradel iz omare 1183 din. Mladega nepridiprava so kmalu imeli in je tudi pokazal, kam je skrnil denar.

Posestnik okraden. Iz sobe posestnika Jurija Kodriča v Pečkah pri Makolah je izginilo 2270 dinarjev. Tatvine je bil osumljen pekovski pomočnik Franc Brodnjak, ki je donasal Kodriču dnevno kruh in je vedel, kje hrani denar. Orožniki so prijeli Brodnjaka, ki je po daljšem oklevanju dejanje priznal.

Vlomil in tatvine. V Cigoncah pri Slov. Bistrici je bilo vlomljeno pri posestniku Ivanu Puklu, kateremu je odnesel storilec iz omare 4700 din. Jakobu Paskolu, ki je stanoval pri Puklu ter se mudil na orožnih vajah, je bilo ukradenih 2700 din. V Spodnji Novi vasi pri Slov. Bistrici je odnesel tat posestniku Valentinu Damišu 650 din.

Vlomna tatvina v Koprivnici. Pri posestniku Klakočar v Koprivnici 44 pri Rajhenburgu je bil izvršen vlom 7. oktobra v opoldanski uri, ko so bili ravno vsi odsotni ter so opravljali nič slabega sluteč svoja poljska dela. V tem času je nekdo vlomil hišna vrata in ukradel moško obleko, kitaro in zapestno uro v skupni vrednosti okrog 1500

din ter neznan kam pobegnil. Ker so sosedje videli navedenega dne, da se je potikal tam okoli znani zloglasni vlomilec in nevaren tujemu imetju 19 letni Pečnik iz Podsrede, ki je že v sodni preskavi za slična dejanja, a po vlovu ni bilo za njim ne duha ne sluha, je brez dvojbe ulomil Pečnik. Nekje v bližini so našli ene stare hlače, katere so spoznali, da jih je nosil navedeni vlomilec.

Vlomilec okradel dve ženski. V Podsredi je bilo vlomljeno v stanovanje Marije Moškon v Vojskem. Vlomilec ji je odnesel 3240 din ter dve srebrni uri. Lopov je nato okradel še sosedo, kateri je sunil 3378 din, en funt šterling, srebrno uro z zlatim okvirom in še druge predmete. Vlomilcu je oblast že na sledu.

Vlom v blagajno z obilnim plenom. V noči na 26. oktober je bilo v Ljubljani na Vrtači vlomljeno v kletne pisarniške prostore stavbene družbe »Slograd«. Vlomilci so odnesli iz težke železne blagajne nad 60.000 din. Vlom so opazili v soboto zjutraj in obvestili ljubljansko policijo.

Nehvalečnost prejela zasluženo plačilo od sodišča. Mariborski mač senat je sodil zadnjo soboto

26 letno Bogomilo Simonič iz Maribora. Konec avgusta je prišla imenovana k posestnici Mariji Kuder v Sp. Sv. Kungoti ter jo prosila za prenočišče. Ko so ponoči vsi domači spali, pa jim je pobrala obleko v vrednosti 4000 din ter pobegnila. Da bi pa preprečila, da je ne bi zasledovali, je na kolesu domače hčerke prerezala gumaste zračnice. Obsojena je bila na 18 mesecev robije in na tri leta izgube častnih pravic.

Obsojen ubijalec. Pri okrožnem sodišču v Celju se je vršila v minulem tednu obravnava radi uboja, ki je bil zagrešen 15. septembra zvečer v Sp. Sušici na Bizeljskem. Omenjenega večera sta se sprla v Kovačičevi krčmi 35 letni posestnik Miha Rajterič iz Brezovice pri Bizeljskem in Miha Sokler. Sokler je udaril Rajteriča z roko tako po obrazu, da se mu je ulila kri iz nosa. Udarjeni je hotel vrniti Soklerju udarec, a so drugi to preprečili. Ko je pa kmalu nato zapustil Sokler gostilno s svojo ženo, se mu je približal Rajterič in ga zabol z nožem dvakrat tako v prsa, da se je napadeni zgrudil in obležal mrtev. Rajterič se je zagovarjal s silobranom, a mu je sodišče prisodilo kljub temu radi uboja dve leti ječe.

Elektrifikacija Ptujkega polja in Slovenskih goric na vidiku

Vprašanje razsvetljave prihaja sedaj, ko se radi vojne petrolej težko dobi, z vso nujnostjo v ospredje. Posebno v zimskem času, ko je zjutraj treba svetiti skoraj do osmih, zvečer se pa od petih zopet brez luči ne da nič narediti, je hudo, če ni na razpolago potrebne razsvetljave.

Ta potreba po luči je končno spremenila mišljenje še tistih, ki so doslej z brezbriznostjo zrlji na električno razsvetljavo, katero vojna ne more ovirati, kot n. pr. petrolejsko razsvetljavo. Ni se torej čuditi, da je prebivalstvo ptujkega okraja sklenilo, da se preskrbi z električno razsvetljavo, ko je petrolejska razsvetljava sedaj tako negotova. Banski svetnik za ptujski okraj g. Franc Prelog je to željo ljudstva tolmačil na merodajnih mestih in tako je banska uprava odločila, poveriti elektrifikacijo Ptujkega in Dravskega polja Zadrugi elektrarni v Ptuj, ki naj izvede vsa tozadevno potrebna dela v sporazumu z elektrarno Fala.

Pretekli teden se je vršil tozadevni komisij-ski ogled, da se na licu mesta prouče načrti elektrifikacije, ki jih je izdelala elektrarna Fala. Načrti bodo izvedeni postopoma v teku prihodnjega leta. Električna napeljava bo šla iz Rač proti Podovi, Šikolam, v Cirkovce, Sv. Lovrenc na Dravskem polju, na Ptujsko goro do Majšperka; dalje iz Hajdine v Slovenjo vas, do Št. Janža na Dravskem polju. Druga

zveza električnega voda bo vezala Ptuj z vasi občine Sv. Marko nižje Ptuj, Sv. Marjeta, do Velike Nedelje, dočim bi naj električni vod iz Ptuja do Sv. Lenarta v Slov. goricah dal tudi krajem tega predela električno luč.

Angleški ministrski predsednik Churchill v zaklonišču s čelado na glavi

Wendell Willkie, Rooseveltov protikandidat pri ameriških predsedniških volitvah, kateremu poklanja indijanski poglavar pipo miru

hrana zavoljo majhnega poljedelstva prej težavna, v poznejših letih pa se je z olajšanim uvozom zelo izboljšala.

Četniki zraka. Z odlokom angleškega letalskega ministrstva imajo angleški letalci, ki so sestrelili najmanj 20 sovražnih letal, pravico voditi zračno borbo na svojo roko. Ti »asi« se lahko kretajo na poljubnih odsekih po svoji uvidnosti in na lastno pest ter ne sodelujejo več v običajnih letalskih skupinah. Angleški letalci, ki so sestrelili najmanj 20 sovražnih letal, so ustanovili klub »Zračnih hudičev«. Predsednik kluba je novozelandski letalec Cobber Kain, ki je baje sestrelil že nad 40 sovražnih letal.

Največja družina na Japonskem. Kakor poročajo iz Tokija, so ne-

Indijanec je preplašeno pogledal.

»Ne smem povedati! Gorski samotar mi je prepo-vedal.«

»Gorski samotar?« je s tresočim glasom vzkliknila Marija. »Moj Bog, kdo je to?«

Vsa se je tresla ob misli, da že takoj v začetku stoji pred nepremagljivimi ovirami.

Robin je dozdal le tuintam pripomnil kako posamezno besedo. Ko pa je slišal o »gorskem samotarju« in videl Marijin obupani obraz, se je oglašil:

»Gospodična, ne obupajte! Upam, da vam bom mogel pomagati.«

»Res?« je oživila Marija. »Kako? Ali poznate gorskega samotarja?«

»Ne poznam ga,« je odkimal Robin. »Nihče ga ne pozna. V vsej okolici ni nikogar, ki bi ga bil videl. V Kaliforniji, Nevadi, Oregonu govorijo o njem, toda samo toliko vedo o njem, da živi. Ljudi se izogiba. Pravijo, da jih sovraži. Če bi se kdo približal njegovemu skrivališču, bi ga baje ustrelil.«

»Grozno!« je zašepetala Marija. »Kako naj pridem k njemu? Jaz ga moram najti! Za Indijancem bom jezdila.«

V tem hipu je zaslišala peket konjskih kopit. Začuden je pogledala. Prostor, na katerem je prej stal Indijanec, je bil prazen. Medtem ko se je ona razgovarjala z Robinom in kazala Indijancu hrbet, je mož tiho

smuknil iz sobe in odjezdil. Marija je tekla na ulico in vpila za jezdecem. Ta se niti ni ozrl in je kmalu izginil za ovinkom.

Marija se je vsa obupana vrnila v sobo. Robin jo je gledal sočutno. Čez čas jo je prijel za roko in peljal k oknu. Z roko je pokazal proti visoki gori, ki je bila zavita v meglo in se je izgubljala v daljavi, ter vprašal:

»Vidite tisto goro?«

Marija je prikimala.

»To je Oblačna gora. Tam prebiva gorski samotar. Gora je pusta, divja. Tam ni drugega ko kamenje, skale, gozdovi. Kako boste tam našli starega samotarja?«

»Moram ga najti!« je pogumno odgovorila Marija. Njen pogum je bil prisiljen, kajti v resnici ji je srce napolnil strah.

»Ali bi mi mogli povedati, kje dobim dobrega konja?«

»Raje kupite dobrega mežga!« je svetoval Robin, ki je občudoval, obenem pa pomiloval Marijo.

»Če mislite, da je mežga boljši, bom kupila mežga,« je odvrnila deklica.

Nato se je zahvalila in je hotela oditi. Robin jo je zadržal.

»Oprostite,« je začel negotovo, »nočem biti vsiljiv, a vendar bi rad vedel, ali res hočete iti na Oblačno goro?«

»Res!« je smehljal prikimala Marija.

»Sami?«

»Sama.«